

Les 20.

Priesterschap van de christen.

1. Iedere gelovige is een priester.

In tegenstelling met de Oude Testament kent het Nieuwe Testament geen “aangestelde” priesters maar is iedere christen een priester met als Hogepriester de Heer Jezus Christus. Op grond van de Bijbel mogen wij dus stellen dat elke gelovige gelijk is voor de Here Jezus. En als dit het geval is mogen wij ook stellen dat een “aangestelde predikant” welke zou mogen dopen en het avondmaal bedienen nergens in de Bijbel kan worden gevonden. Elke christen mag het Woord verkondigen, de doop uitvoeren en het avondmaal (de tafel van de Here) bedienen. Een christen zal de Bijbel, en niet de kerkleer of kerkenorde, als norm moeten nemen. Nergens leert de Bijbel een aangestelde voorganger of predikant, dit zijn menselijke bedenkingen die boven het Woord van de Here willen staan!

Openb. 1:6 “en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn God en Vader gemaakt – Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden!
Amen”.

1 Petr. 2:5 “en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”.

1 Petr. 2:9 “Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht”.

2. Ons voorrecht, het nieuwe verbond.

Sleutelteksten:

Jer. 31:31 “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda **een nieuw verbond sluiten zal**”.

Luk. 22:20 “Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: **Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed**, die voor u uitgegoten wordt”.

Hebr. 8:13 “**Als Hij spreekt van een nieuw (verbond)**, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat verouderd en verjaart, is niet ver van verdwijning.”

a. Door dit verbond mogen wij het heiligdom binnen gaan:

Hebr. 10:19 “Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus”. (NBG)

“Broeders en zusters, dankzij het bloed van Jezus kunnen we zonder schroom binnengaan in het heiligdom”. (NBV)

Onder de wet, de Oud Testamentische priesterdienst, mocht de Hogepriester één keer per jaar het Heilige der Heiligen binnengaan met het bloed van de stier:

Leviticus 16:11-17;

Dan zal Aäron de stier van **zijn eigen zondoffer brengen en verzoening doen voor zich en zijn huis**; hij zal de stier van zijn eigen zondoffer slachten. En hij zal een pan vol gloeiende kolen van het altaar voor het aangezicht des HEREN nemen en zijn handen vullen met fijngestoten welriekend reukwerk en dat alles brengen binnen het voorhangsel. Dan zal hij het reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht des HEREN, zodat de wolk van het reukwerk het verzoendeksel dat op de getuigenis ligt, bedekt, opdat hij niet sterve. Dan zal hij een deel van het bloed van de stier nemen en dat met zijn vinger sprenkelen op het verzoendeksel, aan de voorzijde; en vóór het verzoendeksel zal hij zevenmaal dat bloed met zijn vinger sprenkelen. Dan zal hij de bok van het zondoffer, voor het volk bestemd, slachten en zijn bloed naar binnen, achter het voorhangsel brengen, en met dat bloed doen, zoals hij met het bloed van de stier gedaan heeft: hij zal het op het verzoendeksel en vóór het verzoendeksel sprenkelen. **Zo zal hij verzoening doen over het heiligdom om de onreinheden der Israëlieten en om hun overtredingen in al hun zonden**; aldus zal hij doen met de tent der samenkomst, die bij hen verblijf houdt te midden van hun onreinheden. Geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, wanneer hij daar binnengaat om in het heiligdom verzoening te doen, totdat hij naar buiten komt en verzoening gedaan heeft voor zichzelf, voor zijn huis en voor de gehele gemeente Israëls.

Na het offer van de Heer Jezus Christus op het kruishout van Golgotha werd dat geheel anders, sindsdien mag elke wedergeboren gelovige pleiten op Zijn volmaakte en volkomen offer. De gelovige mag elke dag pleiten op zijn verzoenend bloed:

Hebr. 10:19 “Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus”

Het oude verbond heeft sindsdien afgedaan (*Galaten 3:23-25*), de tempeldienst welke onder de werd vervuld. De weg naar de Here God werd door Zijn sterven geopend:

Matth. 27:50-52;

“Jezus riep wederom met luider stem en gaf de geest. En zie, **het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot beneden in tweeën**, en de aarde beefde, en de rotsen scheurden, en de graven gingen open en vele lichamen der ontslapen heiligen werden opgewekt.

3. De offers van de gelovige. (Priester)

Rom. 12:1 “Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst”.

Het lichaam van de gelovige is niet van zichzelf, hij/zij kan daar geen claim op leggen en rechten aan ontlenen zoals wij dit in de volgende verzen zien. Het kán zelfs voor komen dat wij onze lichamen moeten opofferen, moeten sterven om Zijn Naam:

Fil. 2:17 “Maar ook indien ik geplengd word bij de offerande en de eredienst van uw geloof, verblijd ik mij, en ik verblijd mij met u allen”.

Fil. 2:17 “Ook al zou mijn bloed als een offer worden uitgegoten, samen met het offer dat u brengt door de dienst van uw geloof, toch ben ik vol vreugde, samen met u allen”. (NBV)

1 Joh. 3:16 “Hieraan hebben wij de liefde leren kennen, dat Hij zijn leven voor ons heeft ingezet; ook wij behoren dan voor de broeders ons leven in te zetten”. (NBG)

“Wat liefde is, hebben we geleerd van hem die zijn leven voor ons gegeven heeft. Daarom horen ook wij ons leven te geven voor onze broeders en zusters”.

In de bovenstaande teksten wordt gesproken over “*opofferende*” liefde van de gelovige, zowel in de richting van de Heer Jezus Christus, als ook naar medebroeders en zusters. Deel uitmaken van het lichaam van Christus wil daarom ook zeggen dat een gelovige zichzelf zal moeten willen verloochenen en oprecht dienstbaar moet zijn.

Hebr. 13:15 “Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een lofoffer brengen, namelijk de vrucht onzer lippen, die zijn naam belijden”.

Vaak denken gelovigen hierbij aan het zingen van liederen, een zangdienst, in een samenkomst. Maar dit gaat veel verder, dit moet ons gehele leven beheersen, zowel in lofprijs en zang maar óók leven en spreken tot getuigenis van Zijn naam

Hebr. 13:16 “En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen”.

Alle gelovigen zijn priesters, en hen offeranden hebben niets met zonden uit te staan maar zijn tot eer en glorie van de Here God.

4. Voorbidden als een Priester.

Het Nieuw Testamentische priesterschap heeft de Heer Jezus Christus als Hogepriester welke met Zijn éénmalige offer als volmaakt “Lam” voor de zonden van de mensheid geofferd is. Wie dit offer accepteert in geloof is door de eenmalige daad van de Heer Jezus Christus voor eeuwig behouden. In het Oude Testament was er een dagelijkse offerdienst en een jaarlijkse verzoening noodzakelijk, nu is dat anders, volmaakt:

Hebr. 10:10-13 “Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus. Voorts staat elke priester dagelijks* in zijn dienst om telkens dezelfde offers te brengen, die nimmer de zonden kunnen wegnemen; deze echter is, na één offer voor de zonden te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterhand van God, voorts afwachtende, totdat zijn vijanden gemaakt worden tot een voetbank voor zijn voeten.

* De tempeldienst was op het moment van schrijven van deze brief nog volop in bedrijf, de Joden waren er mee doorgestaan ondanks het gescheurde voorhang. (Mattheus 27:50-52)

De Heer Jezus Christus is de “*voorbidder*” voor hen die in Hem geloven:

Hebr. 7:23-26 “doch Hij heeft, juist doordat Hij in eeuwigheid blijft, een priesterschap, dat op geen ander kan overgaan. Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven”

In navolging van de Heer Jezus Christus worden de gelovigen geacht te bidden voor alle mensen, en dan speciaal voor hen die bijzondere bijstand nodig hebben:

1 Tim. 2:1 “Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen”

Kol. 4:12 “Epafraas laat u groeten, die een der uwen is, een dienstknecht van Christus Jezus, altijd in zijn gebeden voor u worstelende, dat gij moogt staan, volmaakt en verzekerd bij alles wat God wil”.